

ДБР

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)**

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел.: (061) 239-96-29

поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005

Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Миколаїв

13 квітня 2023 року

Старший слідчий третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі Маржановський Роман Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №42022231270000015 від 03.03.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.408, ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Мазилкіну Максиму Романовичу, 13.09.1998 року народження, уродженцю м. Мелітополь Запорізької області, українцю, громадянину України, раніше не судимому, військовослужбовцю строкової служби стрільцю 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України, солдату,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України.

Зміст підозри та правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Солдат Мазилкін Максим Романович підозрюється у тому, що він, являючись громадянином України та будучи військовослужбовцем строкової

військової служби, проходячи її на посаді стрільця 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України, перебуваючи у м. Херсоні, будучи обізнаним про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення вимог ст. 1,2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. 1,2, 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та всупереч Військовій присязі, з власної ініціативи, добровільно, в період з 25 лютого 2022 року, але не пізніше 04 жовтня 2022 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, та по теперішній час, під час збройного конфлікту, з метою становлення та функціонування правоохоронної гілки окупаційної влади (держави-агресора) - російської федерації на території м. Херсону, перейшов на бік ворога розпочавши «службу» на посаді «младшего оперуполномоченного отделения уголовного розыска УМВД по городу Херсону», у незаконно створеному правоохоронному підрозділі, а саме «Главном управлении МВД Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації Російської Федерації (далі РФ), чим вчинив діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинена в умовах воєнного стану.

Він же, солдат Мазилкін М.Р. підозрюється у тому, що він будучи військовослужбовцем строкової військової служби, проходячи її у посаді стрільця 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України, 25 лютого 2022 року, в умовах воєнного стану, у невстановлений досудовим розслідуванням час, діючи умисно, маючи на меті назавжди ухилитись від військової служби, в порушення статутних вимог, самовільно залишив місце служби, а саме пункт тимчасової дислокації військової частини 3056, яка на той час розташовувалась за адресою: м.Миколаїв, вул.1-Госпітальна 2, та як наслідок ухиляється від військової служби по теперішній час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України - дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитись від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Мазикін М.Р.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом командира військової частини 3056 Матвєєва В.А. №72 від 29.02.2019 Мазилкіна Максима Романовича призначено на посаду стрільця 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України (далі - Статут), дія Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем строкової військової служби, солдат Мазилкін М.Р., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури, скромності й

витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Проте, Мазилкін М.Р. в порушення зазначених вище вимог і ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, прийнятої ним Військової присяги не дотримався та зрадив Українському народові та Українській державі, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин:

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 07 1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтями 132 133 Конституції України визначено, що територіальним устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно - територіального устрою України складають Автономна Республіка Крим, області, зокрема, Херсонська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У відповідності до вимог ст. ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією. Всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Однак всупереч імперативним приписам Конституції України, Статуту Організації Об'єднаних Націй від 26 червня 1945 року, Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та, зокрема, резолюціям від 21 грудня 1965 року N 2131 (XX), від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні

справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про розповсюдження ядерної Зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, а також іншим нормам міжнародного гуманітарного права, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації (далі - РФ), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, спрямованого на порушення суверенітету і територіальної цілісності України зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України.

Так, 24 лютого 2022 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил далі РФ, шляхом збройної агресії, здійснили інтенсивні ракетно-бомбові та артилерійські обстріли по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, перетнули державний кордон України на ділянках Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької, Херсонської областей та АР Крим, вторглися на територію суверенної держави Україна та здійснили часткову її окупацію, тобто розпочали відкритий міжнародний збройний конфлікт проти України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України.

У зв'язку із чим, указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» №64/2022 від 24.02.2022, затвердженого Законом України №2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, з подальшим неодноразовим його продовженням, та до теперішнього часу, відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» почав діяти воєнний стан в Україні.

Згідно з ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Після початку широкомасштабної військової агресії РФ проти України, підпорядкованими підрозділами і військовослужбовцями збройних сил РФ, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тимчасово окуповано м. Херсон та частину інших населених пунктів на території Херсонської області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими

військами, що призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади на територіях населених пунктів Херсонської області, у тому числі у м. Херсоні, представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Херсонської області були сформовані підрозділи силового блоку, які виконують функції правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Одним із таких силових блоків, створеного на території м. Херсон та Херсонської області є так зване «Главное управление МВД Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації РФ.

Водночас, Мазилкін М.Р., як громадянин України, який згідно із ст. 65 Конституції України має обов'язок здійснювати захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який, у відповідності до частин 2, 3 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», може бути реалізований шляхом проходження військової служби виключно у Збройних силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також правоохоронних органах спеціального призначення, посади в яких комплектуються військовослужбовцями, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту захоплення та подальшого утримання РФ частини території України, а саме Херсонської області, зокрема, м. Херсону, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації РФ та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської області, зокрема, м. Херсону, системи органів державної влади РФ, у тому числі правоохоронної, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану.

Зокрема, солдат Мазикін М.Р. являючись громадянином України та будучи військовослужбовцем строкової військової служби, проходячи її на посаді стрільця 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України, перебуваючи за місцем свого проживання - на території м.Херсону, будучи обізнаним про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення вимог ст. 1,2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. 1,2, 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних

Сил України та всупереч Військовій присязі, з власної ініціативи, добровільно, в період з 25 лютого 2022 року але не пізніше 04 жовтня 2022 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, та по теперішній час, під час збройного конфлікту, з метою становлення та функціонування правоохоронної гілки окупаційної влади (держави-агресора) - російської федерації на території Генічеського району, Херсонської області, перейшов на бік ворога розпочавши «службу» на посаді «младшего оперуполномоченного отделения уголовного розыска УМВД по городу Херсону», у незаконно створеному правоохоронному підрозділі, а саме «Главном управлении МВД Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації РФ, чим вчинив діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, громадянин України Мазилкін М.Р. підозрюється у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України.

Крім того, досудовим розслідуванням також встановлено, що наказом командира військової частини 3056 Матвеева В.А. №72 від 29.02.2019 Мазилкіна Максима Романовича призначено на посаду стрільця 1-го відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти (з конвоювання, екстрадиції та охорони підсудних) військової частини 3056 Південного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту, його дія поширюється на Військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки

України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем строкової військової служби солдат Мазилкін М.Р., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127 128 статуту, ст.ст.1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань доручених йому за посадою, бути зразком високої культури скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й гідність інших людей, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Разом з цим, солдат Мазилкін М.Р., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, маючи можливість незалежно їх виконувати, свідомо допустив їх порушення, вчинивши військовий злочин за наступних обставин.

Так, проходячи військову службу та будучи забезпечений речовим, грошовим, продовольчим та іншими видами забезпечення, солдат Мазилкін М.Р. повинен був 25 лютого 2022 року, виконувати свої обов'язки по місцю несення військової служби, а саме на території пункту тимчасової дислокації військової частини 3056, яка на той час розташовувалась за адресою: м.Миколаїв, вул.1-Госпітальна 2.

Проте, проходячи військову службу, 25 лютого 2022 року, солдат Мазилкін М.Р., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вирішив ухилитись від проходження військової служби та самовільно залишити місце служби.

Реалізуючи свій злочинний умисел, солдат Мазилкін М.Р., 25 лютого 2022 року в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення статутних вимог, маючи на меті назавжди ухилитись від військової служби, самовільно залишив місце служби, а саме пункт тимчасової дислокації військової частини 3056, яка на той час розташовувалась за адресою: м.Миколаїв, вул.1-Госпітальна 2, та як наслідок ухиляється від військової служби по теперішній час.

В період з 25 лютого 2022 року по теперішній час солдат Мазилкін М.Р. без поважних причин обов'язки військової служби не виконує, перебуває на тимчасово окупованій території України, до військової частини безпідставно не прибуває, проводить час на власний розсуд, не пов'язуючи його з виконанням обов'язків військової служби та не вживає жодних заходів для з'явлення у

військову частину, звернення до правоохоронних або інших державних органів чи органів військового управління України, за наявності реальної можливості для цього. При цьому, солдат Мазилкін М.Р. документів, підтверджуючих поважність та законність відсутності на військовій службі, до військової частини не надавав.

Таким чином, солдат Мазилкін М.Р. підозрюється у дезертирстві, тобто самовільному залишенні місця служби з метою ухилитись від військової служби, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі
капітан ДБР

Роман Віталійович МАРЖАНОВСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
Прокурор Херсонської спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони
Південного регіону

Владислав Сергійович ЗУБКОВ